

Árnyalt dinamikai megoldások, tiszta intonáció, pontos szövegismeret, a művek tartalmával való teljes azonosulás jellemezte a kórusok előadását. A lélek szólt hozzánk mindkét kórus énekéből.

Ünnepi hangversenyen vettünk részt, de arról sem felejtkeztünk meg, hogy ez a nap valamennyiünk számára egyben nemzeti gyásznap is volt. A két összkari mű ezt a kettősséget volt hivatott kifejezni. Dr. Ordasi Péter emlékező gondolatai után *Tillai Aurél* Gárdonyi Zoltán: Kánon október hatodikára című művét, majd Kodály-Berzsenyi: A magyarokhoz című remekművét *Ordasi Péter* vezényelte. S miként az első mű után természetes volt a főhajtás az áldozatokért, megrázó csendben; a Kodály-kánon után „Nem sokaság, hanem lélek, s szabad nép tesz csuda dolgokat.” lelkes tapssal ünnepelte a közönség a résztvevő szereplőket, kórusokat és karnagyainkat. Ez utóbbi két összkari alkotásban a templomban szolgáló *Szeráfi Kórus* is együtt énekelt a koncertet adó szegedi és pécsi kórusokkal.

Köszönjük ezt a szép estét!

Nagy Ernő

Ugrin Gábor köszöntése

Hangverseny a Veres Pálné Gimnáziumban

A „berlini” kórus fennállásának 50. évfordulója

Rendkívüli megkeresés érkezett sokaknak – a Veres Pálné Gimnáziumban 1964 és 1990 között érettségizett zeneértő emberek címére – július közepén. A szervező azért keresett meg bennünket, hogy szeptember 15-re énekelni hívjon a „berlini 50” címmel rendezendő emlékhangversenyre.

De mit is takar ez az elnevezés? *Ugrin Gábor* tanár úr, a Veres Pálné Gimnázium énektanára a 60-as évek közepére komoly szakmai elismerést vívott ki magának és az iskolának az iskola énekkarával. A kétszáz főt is meghaladó létszámú kórus színvonala és átütő sikerei elismerésére a berlini Max Planck Gimnázium kórusával kialakítandó kapcsolatra ez az iskola kapta meg a lehetőséget.

Nagy dolog volt akkor, 1965-ben külföldi meghívást kapni! A hatvan fős keret kiválasztása után heti két alkalommal, reggel negyed 8-tól 8-ig folytak a próbák hónapokon keresztül, közben pedig kialakult a tíz-tíz napos csereprogram tartalma.

A hihetetlen lelkesedéssel készülő diáksereg nagyszerű hangversenyt adott a *Humboldt Egyetem* aulájában, és a berlini nevezetességek megtekintése mellett feledhetetlen kiránduláson vett részt a szépséges Hanza városban, Stralsundban és a Keleti tenger parti üdülőhelyen. A két kórus tagjai között szoros baráti szálak szövődtek, egy-kettő még ma is él.

A hívó szóra szeptember közepén több százan gyűltünk össze a gimnázium belső udvarán. Elsőként a ma már 50-68 éves korosztályból alakult kórus énekelt olyan műveket, amelyeket valaha a Tanár Úr keze alatt énekeltünk, mi akik esetleg tagjai is voltunk az utazó kórusnak, vagy a fenti években jártunk a gimnáziumba és voltunk tagjai az énekkarnak. A mintegy harminc tagú éneklő társaság előzetesen két alkalommal jött össze próbálni, *Losonczy Katalint* kérve fel, hogy vezényelje a jubiláló együttest.

A találkozás megrendítő volt, mindent tudtunk, amit annak idején megtanultunk a kóruséneklésről, ennek kultúrájáról, sőt a választott műveket most is ugyanazzal a zenei dikcióval ismételtük el, mint annak idején, amikor megtanultuk!

A nyolcvanas években már tradicionálisan „berlini kórus” néven tovább működő kórus most megjelent tagjait az akkori idők énektanára, *Arany János* tanítványai, *Ábrahám Katalin* és *Szalay Katalin* vezényelte. A két kórus a koncert végén közösen is énekelt, majd *Ugrin Gábor* lépett a boldog énekesek elé és keltette életre a mindenkori legnagyobb élményt, a Balassi Bálint versére komponált Kodály művet, a Szép könyörgést.

Újra fiatalok voltunk és a közönséget ugyanúgy lázba tudtuk hozni, mint egy fél évszázaddal ezelőtt. Ajándék volt ez a nap, ez az este, olyasmiket gondoltunk át újra és elevenítettünk fel magunkban, amiről ma már mindannyian tudjuk, hogy nem csak zenei élményekben, hanem emberformáló munkában sem volt hozzá fogható idő az életünkben.

A laudációt a hangverseny keretében *Masszi Gabriella* mondta el mindnyájunk nevében.

Köszönjük, drága tanár Úr, hogy kaphattuk és megélhettük azokat az éveket!

A „berlini kórus” százaknak és százaknak jelent egy és ugyanazt, iskolát, zenét, múltat, összetartozást, töretlen igényességre törekvést és mércét a mindennapokban.

Isten áldását kérve Tanár Úr életére szeretettel köszöntjük! Az éneklők nevében

M. Dr. Losonczy Katalin

